

[Socialministeren.]

drejer sig om et Beløb af 16,8 Mill. Kr. i Løbet af 4 Aar, Loven om Vejkryds, der drejer sig om 4 Mill. Kr. straks og 2 Mill. Kr. aarlig, og Loven om Vejarbejder, hvorefter 32 Mill. Kr. er bevilget, og hvor der ved Nytaar var Krav om, saa vidt jeg erindrer, 80 Mill. Kr., et Spørgsmaal, der vil blive fremmet saa meget som muligt. Men siden Statsministeren holdt denne Tale, har der ogsaa været fremme Planer om Finansiering af Arbejde til og i Udlandet, Foranstaltninger til højere Eksportkreditgarantier og Hjælp til Igangsættelse af ny Produktion, og der er nylig her fremsat et Lovforslag til Nedsættelse af Renten ved Statens Udlaan. Det er en hel Del direkte Foranstaltninger til Beløb, der er større end under nogen anden Regering, mig bekendt.

Men dernæst følger jo hele Regeringens almindelige Politik, hvis Gennemførelse vil give en helt anden Situation. Der vil derved opnaas meget betydelige Beparelser paa Militærlovgivningen. Man ved ogsaa, hvad Jordlovgivningen, saaledes som den er tænkt fra Regeringspartiernes Side, vil betyde i Retning af forøgede Arbejdsmuligheder. Det samme gælder indirekte om Skattelovgivningen — jeg behøver blot at nævne Værdistigningen. Endvidere gælder det samme Trustlovgivningen, Kampen mod Prisaftaler, og endelig gælder det saamænd ogsaa Socialreformen ved Forsikringssystemets virkelige Udbygning paa dette Omraade, ved en Kodificering af den samlede Lovgivning og Administration og ikke mindst ved en Nyordning af Refusionsgrundlaget med en betydelig Lettelse netop med de fattige Kommuner for Øje.

Jeg har nok set i Betænkningen og ogsaa hørt det ærede Medlem Hr. Krag fremhæve, at der var i hvert Fald en Ting, vi havde forsømt. Det staar i Betænkningen under det første Argument, der anvendes mod den nugældende Lov, at Venstre mindede, og de minder stadig om de Foranstaltninger, som i Efteraaret 1927 fra den daværende Regerings Side i Samarbejde med Landets Kommuner iværksattes for at skaffe Beskæftigelse. Man tror vist, det er noget ganske mægtigt, der er kommet ud af dette

Arbejde, der nu for tredje Gang omtales. Jeg havde tænkt at svare derpaa, da jeg havde Ordet ved Behandlingen af Arbejdsløshedslovforslaget, og jeg havde Materiale med, men i Betragtning af, at det særlig vedrører Kommunerne og Forholdet mellem Stat og Kommuner, har jeg bedt min Kollega Indenrigsministeren give det Svar, som det paa dette Omraade er naturligt at give overfor den stadige Fremhæven af det store og gode Arbejde, der skete den Gang, og derfor ventet jeg, at Indenrigsministeren vil tage Ordet om dette Punkt.

Det er altsaa de direkte og indirekte Foranstaltninger, der er truffet. Men selv forudsat disses, ja, Regeringens hele Politikks Gennemførelse, saa staar vi overfor en Verdenskrise, som i sig selv vil medføre en meget betydelig Arbejdsløshed her i Landet som alle andre Steder. Jeg skal ikke trætte med at fremkomme med alle de Argumenter, som enhver af os kender, og som de Herrer bruger, ganske som de har Lyst til, eller undlader at bruge, naar de ikke er glade for dem, alle de Argumenter, som viser, at den kroniske Arbejdsløshed breder sig alle Vegne uden Hensyn til Regeringsform, uden Hensyn til Toldbeskyttelse eller Frihandel, uden Hensyn til fascistisk eller socialistisk Regimente o. s. v.

Det er overfor disse Problemer, at man som Socialminister særlig reagerer. Det er heroverfor, jeg har sagt: Vi er ved at komme ind paa Forhold, hvorved vi, takket være den kroniske Arbejdsløsheds Udstrækning fra Aar til Aar, takket være, at det er de unge og mindst modstandsdygtige, der kastes ud i Arbejdsløshed i stigende Udstrækning, er ved at oparbejde ogsaa her i Landet, hvor vi i mindre Grad end andetsteds behøvede det, en femte Stand. Vi er ved at proletarisere et nyt Led af Arbejderklassen, og det har jeg som Socialminister Forpligtelse til at modarbejde med alle de Kræfter, jeg har. Det sker bl. a. ved dette Forslag, der, som det er fremhævet af flere ærede Ordførere, betyder den mest udprægede Imødekommen overfor Oppositionen, og som i Virkeligheden er ganske utilfredsstillende fra de arbejdsløses og de hjemløses Standpunkt — det siger jeg ganske ærligt. Det kan ikke nytte at stille Forslag, der gør en populær, naar man paa Forhaand ved, det ikke kan gen-